

DOLÇA PROVA

"Quina tragèdia, això de la Marta", pensa. Només branques i fulles trenquen el silenci el cinquè dia de cerca. Contempla nerviós l'esquena del rastrejador davanter mentre tem el que repetiran demà al despatx, "Pobre Aniol, primer un divorci i ara vidu". Són dies difícils i ja no pot més, necessita trobar-la. Treu de la butxaca una lllaminadura d'aquelles del *pub* "Illa" del viatge a Veneçuela, amb l'esperança de combatre aquesta amargor. Li fa recordar aquelles nits; era feliç i la Marta l'esperava a la tornada. L'instint li suggereix anar cap a l'oest. Jutge de les seves decisions, emprèn el seu camí. Arbres i hores més tard, ensopega, empassa saliva i mira a terra; una mà en sobresurt. Alguna cosa brilla al costat; un petit plàstic. L'agafa, somriu i el crema mentre marxa per on ha vingut, tot observant desfer-se les lletres "PUBILLA", i pensa: "Quina tragèdia, això de la Marta".